

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูปแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการบรรยายความเรียง ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ในจังหวัดมหาสารคาม
2. ผลการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม
4. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ในจังหวัดมหาสารคาม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 335 ตัวอย่าง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปดังแสดงใน ตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
เพศชาย	184	54.90
เพศหญิง	151	45.10
2. อายุราชการ		
น้อยกว่า 4 ปี	88	26.30
4 ปีขึ้นไป	247	73.70
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	68	20.30
ปริญญาตรีขึ้นไป	267	79.70
4. ตำแหน่ง		
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	20	6.00
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	41	12.20
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	20	6.00
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	20	6.00
หัวหน้าส่วนการคลัง	20	6.00
หัวหน้าส่วนโยธา	20	6.00
ตำแหน่งอื่น ๆ	194	57.80
รวม	335	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 335 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.90 อายุราชการ ส่วนใหญ่เป็นช่วงอายุราชการ 4 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 73.70 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.70 และตำแหน่ง ส่วนใหญ่เป็น ตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 57.80 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วน
ตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งระหว่าง
ข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวม

ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงาน ส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความขัดแย้ง
ระดับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	3.90	0.46	มาก
รวม	3.90	0.46	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ
พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความ
ขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม
โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงาน ส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความขัดแย้ง
1. ข้อมูล	3.41	0.57	มาก
2. ผลประโยชน์	3.48	0.77	มาก
3. โครงสร้าง	3.53	0.53	มาก
4. ความสัมพันธ์	3.44	0.63	มาก
5. ค่านิยม	3.48	0.69	มาก
รวม	3.47	0.44	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการ
การเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.47$)
เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยระดับปัจจัยที่มีผลต่อ

ความขัดแย้ง จากมากไปน้อย คือ ด้านโครงสร้าง ($\bar{X}=3.53$) ด้านผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.48$) ด้านค่านิยม ($\bar{X}=3.48$) ด้านความสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.44$) และด้านข้อมูล ($\bar{X}=3.41$)

1. วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม จำแนกรายข้อของแต่ละด้าน

1.1 ด้านข้อมูล

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ด้านข้อมูล จำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความขัดแย้ง
1. การจัดเก็บข้อมูลสำคัญ ๆ เพื่อการบริหารงาน	3.40	0.84	ปานกลาง
2. การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่ไม่เท่ากัน	3.44	0.77	มาก
3. ความคลาดเคลื่อนผิดพลาดของข้อมูลข่าวสาร ที่ได้รับ	3.20	0.92	ปานกลาง
4. การตีความข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปคนละทิศทาง	3.25	0.92	ปานกลาง
5. ความบกพร่องของการสื่อสาร กันระหว่างส่วนงาน และคณะผู้บริหาร	3.55	0.98	มาก
6. การปกปิดข้อมูลของแต่ละส่วนงาน	3.67	0.98	มาก
7. การรายงานข้อมูลที่ไม่ทันกาล	3.40	0.89	ปานกลาง
รวม	3.41	0.57	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ใน ด้านข้อมูล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.41$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การปกปิดข้อมูลของแต่ละส่วนงาน ($\bar{X}=3.67$) ความบกพร่องของการสื่อสาร กันระหว่างส่วนงาน และคณะผู้บริหาร ($\bar{X}=3.55$) การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่ไม่เท่ากัน ($\bar{X}=3.44$) อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การจัดเก็บข้อมูลสำคัญ ๆ เพื่อการบริหารงาน ($\bar{X}=3.40$) การรายงานข้อมูลที่ไม่ทันกาล

ไม่ทันกาล ($\bar{X}=3.40$) การตีความข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปคนละทิศทาง ($\bar{X}=3.25$) และความคลาดเคลื่อนผิดพลาดของข้อมูลข่าวสาร ที่ได้รับ ($\bar{X}=3.20$) ตามลำดับ

1.2 ด้านผลประโยชน์

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ด้านผลประโยชน์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความขัดแย้ง
1. การจัดสรรผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น ฝ่ายหนึ่งได้รับประโยชน์มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น	3.90	0.97	มาก
2. การขัดขวางผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน เช่น การไม่อนุมัติงบประมาณ หรือไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น	3.52	0.89	มาก
3. การบริหารงาน ที่มีการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	3.47	1.01	มาก
4. การใช้อำนาจ จากตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตน และพวกพ้อง เช่น การหาผู้รับจ้าง	3.54	1.14	มาก
5. การต่อรองผลประโยชน์ เช่น การเลื่อนระดับ, การอนุมัติงบประมาณ	3.44	0.99	มาก
6. การสร้างกลุ่ม หรือตั้งทีมเพื่อรักษาผลประโยชน์	3.27	1.02	ปานกลาง
7. การให้ความสำคัญกับงาน โครงสร้างมากกว่างานพัฒนาบุคลากร	3.55	0.88	มาก
8. การสร้างการยอมรับตนเองจากการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ โดยสื่อสารแก่ประชาชนฝ่ายเดียว	3.24	0.91	ปานกลาง
9. การสรรหาพนักงานจ้างตามความพอใจของตนเอง	3.43	0.91	มาก
รวม	3.48	0.77	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ใน ด้านผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การจัดสรรผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น ฝ่ายหนึ่งได้รับประโยชน์มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น ($\bar{X}=3.90$) การให้ความสำคัญกับงาน โครงสร้างมากกว่างานพัฒนาบุคลากร($\bar{X}=3.55$) การใช้อำนาจ จากตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์ให้กับตน และพวกพ้อง เช่น การหาผู้รับจ้าง ($\bar{X}=3.54$) การขัดขวางผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน เช่น การไม่อนุมัติงบประมาณ หรือไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ($\bar{X}=3.52$) การบริหารงาน ที่มีการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ($\bar{X}=3.47$) การต่อรองผลประโยชน์ เช่น การเลื่อนระดับ,การอนุมัติงบประมาณ($\bar{X}=3.44$) การสรรหาพนักงานจ้างตามความพอใจของตนเอง($\bar{X}=3.43$) อยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ) การสร้างกลุ่ม หรือตั้งทีมเพื่อรักษาผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.27$) และการสร้างการยอมรับตนเองจากการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ โดยสื่อสารแก่ประชาชน ฝ่ายเดียว ($\bar{X}=3.24$) ตามลำดับ

1.3 ด้านโครงสร้าง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ด้านโครงสร้าง จำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความขัดแย้ง
1. การกำหนดบทบาท หน้าที่ อำนาจรับผิดชอบของผู้บริหาร	3.56	0.78	มาก
2. การมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น นักการเมืองมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ส่วนพนักงานส่วนตำบลมีเป้าหมายต้องปฏิบัติงานตามกรอบที่กฎหมายกำหนด	3.66	0.97	มาก
3. การให้ความสำคัญที่ต่างกัน เช่น นักการเมืองมุ่งเน้นสร้างฐานเสียงสนับสนุน ส่วนพนักงานมุ่งเน้นการกระจายการพัฒนาให้ทั่วถึง	3.42	0.72	มาก
4. การชี้มูลความผิดจากการดำเนินงานที่มีการควบคุมจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน	3.53	0.72	มาก
5. การตรวจสอบพบความผิดพลาดในการดำเนินงานจากหน่วยงานจากจังหวัด	3.48	0.97	มาก

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความขัดแย้ง
6. การแบ่งสายการบังคับบัญชาที่ไม่สอดคล้องกัน ระหว่าง นักการเมือง กับข้าราชการ	3.38	0.98	ปานกลาง
7. อำนาจบังคับบัญชา ที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ โดย ให้ ปลัด อบต. มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบล แต่ก็ให้นายก มีอำนาจสูงสุด	3.72	0.89	มาก
8. การตัดสินใจหลายคน เช่น ปลัด ว่าอย่างหนึ่ง นายกว่าอีก อย่าง	3.63	0.92	มาก
9. การก้าวท้าวอำนาจหน้าที่ของกันและกัน	3.42	1.05	มาก
รวม	3.53	0.53	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ใน ด้านโครงสร้าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ อำนาจบังคับบัญชา ที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ โดยให้ปลัด อบต. มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบล แต่ก็ให้นายกมีอำนาจสูงสุด ($\bar{X}=3.72$) การมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น นักการเมืองมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ส่วนพนักงานส่วนตำบล มีเป้าหมายต้องปฏิบัติงานตามกรอบที่กฎหมายกำหนด ($\bar{X}=3.66$) การตัดสินใจหลายคน เช่น ปลัด ว่าอย่างหนึ่ง นายกว่าอีกอย่าง ($\bar{X}=3.63$) การกำหนดบทบาท หน้าที่ อำนาจรับผิดชอบของผู้บริหาร ($\bar{X}=3.56$) การชี้มูลความผิดจากการดำเนินงานที่มีการควบคุมจากหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ($\bar{X}=3.53$) การตรวจสอบพบความผิดพลาดในการดำเนินงานจากหน่วยงานจากจังหวัด ($\bar{X}=3.48$) และการให้ความสำคัญที่ต่างกัน เช่น นักการเมืองมุ่งเน้นสร้างฐานเสียงสนับสนุน ส่วนพนักงานมุ่งเน้นการกระจายการพัฒนาให้ทั่วถึง ($\bar{X}=3.42$) และการก้าวท้าวอำนาจหน้าที่ของกันและกัน ($\bar{X}=3.42$) ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ การแบ่งสายการบังคับบัญชาที่ไม่สอดคล้องกัน ระหว่างนักการเมือง กับข้าราชการ ($\bar{X}=3.38$)

1.4 ด้านความสัมพันธ์

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่าง
ข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ด้าน
ความสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความขัดแย้ง
1. บุคคลในองค์กรมีบุคลิกนิสัยส่วนตัวที่คนละคนกัน	3.76	0.97	มาก
2. การใช้เทคนิคการบริหารงานที่แตกต่างกัน	3.62	0.93	มาก
3. อคติในการทำงานจากบุคลิกภาพแต่ละบุคคล เช่น ประวัติ ส่วนตัว ความคุ้นเคยผู้บริหารกลุ่มคู่แข่ง	3.61	1.04	มาก
4. ขาดการสื่อสารระหว่างนักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบล ในการสร้างความเข้าใจในการทำงาน	3.41	0.99	มาก
5. การไม่ให้เกิดรักกัน การระแวงไม่ไว้วางใจไม่เคารพซึ่งกันและ กัน	3.50	0.96	มาก
6. กำหนดนโยบายกับแผนงาน ในการปฏิบัติงาน ไม่สอดคล้อง กัน	3.19	0.97	ปานกลาง
7. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร กับพนักงานส่วน ตำบลเป็นไปในแนวตั้ง	3.33	0.53	ปานกลาง
8. การขาดการประชุม ทำความเข้าใจในการดำเนินงาน อบต.	3.30	1.04	ปานกลาง
9. การขาดการดำเนินกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในองค์กร	3.29	1.10	ปานกลาง
รวม	3.44	0.63	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการ
การเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ใน ด้านความสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.44$) เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเรียงลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ บุคคลในองค์กรมีบุคลิกนิสัยส่วนตัวที่คนละคนกัน
($\bar{X}=3.76$) การใช้เทคนิคการบริหารงานที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=3.62$) อคติในการทำงานจาก
บุคลิกภาพแต่ละบุคคล เช่น ประวัติส่วนตัว ความคุ้นเคยผู้บริหารกลุ่มคู่แข่ง ($\bar{X}=3.61$) การ
ไม่ให้เกิดรักกัน การระแวงไม่ไว้วางใจไม่เคารพซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=3.50$) ขาดการสื่อสาร
ระหว่างนักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบล ในการสร้างความเข้าใจในการทำงาน ($\bar{X}=3.41$)

อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร กับพนักงานส่วนตำบลเป็นไปในแนวดิ่ง ($\bar{X}=3.33$) การขาดการประชุม ทำความเข้าใจในการดำเนินงาน อบต. ($\bar{X}=3.30$) การขาดการดำเนินกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ในองค์กร ($\bar{X}=3.29$) และกำหนดนโยบายกับแผนงาน ในการปฏิบัติงาน ไม่สอดคล้องกัน ($\bar{X}=3.19$) ตามลำดับ

1.5 ด้านค่านิยม

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ด้านค่านิยม จำแนกเป็นรายชื่อ

ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความขัดแย้ง
1. นักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบลมีแนวคิด วิสัยทัศน์ ในการทำงานที่แตกต่างกัน	3.35	0.99	ปานกลาง
2. นักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบลมีเป้าหมาย ในการทำงานที่สวนทางกัน	3.45	0.96	มาก
3. ความคาดหวังจากการทำงาน ที่แตกต่าง เช่น นักการเมืองต้องการความเร็วในการปฏิบัติงาน ส่วนพนักงานฯ ต้องการความรัดกุมเพื่อป้องกันความผิดพลาด	3.57	0.94	มาก
4. การปฏิบัติงานที่ขาดการศึกษาระเบียบกฎหมายใหม่ๆ เช่น ยังคงใช้การปฏิบัติเดิม ที่ปฏิบัติสืบกันมา เป็นประเพณี วัฒนธรรม	3.67	0.91	มาก
5. ความขัดแย้งจากภูมิหลัง ประวัติการทำงาน ที่แตกต่างกัน	3.44	0.99	มาก
6. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ทำให้ความคิดในการบริหารงานต่างกัน โดยมองกันคนละมุม	3.36	0.95	ปานกลาง
7. ค่านิยมในการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลที่แตกต่างกัน	3.45	0.98	มาก
8. การยึดระเบียบข้อกฎหมาย มากกว่าเป้าหมายองค์กร	3.42	0.94	มาก
รวม	3.48	0.69	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ใน ด้านค่านิยม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การปฏิบัติงานที่ขาดการศึกษาระเบียบกฎหมายใหม่ๆ เช่น ยังกงใช้การปฏิบัติเดิม ที่ปฏิบัติสืบกันมา เป็นประเพณี วัฒนธรรม ($\bar{X}=3.67$) ความคาดหวังจากการทำงาน ที่แตกต่าง เช่น นักการเมืองต้องการความเร็วในการปฏิบัติงาน ส่วนพนักงานต้องการความรัดกุมเพื่อป้องกันความผิดพลาด ($\bar{X}=3.57$) นักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบลมีแนวคิด วิสัยทัศน์ ในการทำงานที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=3.45$) ค่านิยมในการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=3.45$) ความขัดแย้งจากภูมิหลัง ประวัติการทำงาน ที่แตกต่างกัน ($\bar{X}=3.44$) และ การยึดระเบียบข้อกฎหมาย มากกว่าเป้าหมายองค์กร ($\bar{X}=3.42$) อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ทำให้ความคิดในการบริหารงานต่างกัน โดยมองกันคนละมุม ($\bar{X}=3.36$) และนักการเมือง กับพนักงานส่วนตำบลมีเป้าหมาย ในการดำเนินงานที่สวนทางกัน ($\bar{X}=3.35$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย จำนวน 5 ด้าน ที่คาดว่าจะมีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม และนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear regression) และสร้างสมการทำนายพยากรณ์ตัวแปรตาม 1 ตัวแปร คือ ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม จากตัวแปร 5 ด้าน นำเสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง

1. คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ตัวแปรที่มีการวิเคราะห์ระดับช่วง (Interval scale) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็น มาตรการอันตรภาค (Interval scale) หรือมาตรการอัตราส่วน (Ratio scale) จำนวน 5 ตัวแปร คือ 1) ด้านข้อมูล 2) ด้านผลประโยชน์ 3) ด้านโครงสร้าง 4) ด้านความสัมพันธ์ และ 5) ด้านค่านิยม และตัวแปรตาม หลัก 1 ตัวแปร คือ ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับ พนักงานส่วนตำบล

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ

ที่	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	หน่วยวัด
1	ด้านข้อมูล	3.41	0.57	5 ระดับ
2	ด้านผลประโยชน์	3.48	0.77	5 ระดับ
3	ด้านโครงสร้าง	3.53	0.53	5 ระดับ
4	ด้านความสัมพันธ์	3.44	0.63	5 ระดับ
5	ด้านค่านิยม	3.48	0.69	5 ระดับ

2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ด้วยวิธี Pearson Product Moment Correlation เป็นการหาระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นที่เรียกว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีค่าเป็น (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูงด้วย และถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีค่าเป็น (-) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามกัน หรือกลับกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะต่ำ และถ้าค่าของตัวแปรหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรอีกตัวหนึ่งจะสูง

ค่าระดับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากค่า Correlation Coefficient (r) มีเกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (อุษฎฐิ อายุวัฒน์ และคณะ. 2535 : 2)

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.001 – 0.500 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์
 ก่อนข้างต่ำ
 ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.501 – 0.700 ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์ปาน
 กลาง
 ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.701ขึ้นไป ถือว่ามีระดับความสัมพันธ์
 ก่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันควรมีค่าสูงสุดไม่
 เกิน 0.85 เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการเกิด Multicollinearity ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมี
 ความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะสมที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูง
 เข้าไปในสมการทั้งสองตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. 2536 : 25)

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าความสัมพันธ์ระหว่าง
 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร
 อิสระ (X) จำนวน 5 ตัว กับตัวแปรตาม (Y) จำนวน 1 ตัวแปร ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม (y)	ตัวแปร อิสระ (x)	ชื่อตัวแปรอิสระ	Pearson's (r)	P-Value
ความขัดแย้งระหว่าง ข้าราชการการเมืองกับ พนักงานส่วนตำบล	X ₁	ด้านข้อมูล	.459	.000*
	X ₂	ด้านผลประโยชน์	.528	.000*
	X ₃	ด้านโครงสร้าง	.390	.000*
	X ₄	ด้านความสัมพันธ์	.435	.000*
	X ₅	ด้านค่านิยม	.500	.000*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระ(X)
 จำนวน 5 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) ดังนี้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้ง
 5 ตัวแปร โดยตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ความขัดแย้ง
 ระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม) อย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับค่าความสัมพันธ์ (r) จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านด้านผลประโยชน์ (r=.528)
2. ปัจจัยด้านค่านิยม(r=.500)
3. ปัจจัยด้านด้านข้อมูล (r=.459)
4. ปัจจัยด้านด้านความสัมพันธ์ (r=.435)
5. ปัจจัยด้านด้านโครงสร้าง (r=.390)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระด้วยกัน (X_1, X_2, \dots, X_5) ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) ระหว่างตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5
X_1	1.000				
X_2	.564**	1.000			
X_3	.095*	.190**	1.000		
X_4	.198**	.311**	.308**	1.000	
X_5	.404**	.411**	.123**	.578**	1.000

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ไม่มีคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เกิน 0.85 โดยส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .095 ถึง .578 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับไม่สูงนัก โดยตัวแปรอิสระคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านด้านความสัมพันธ์ (X_4) กับปัจจัยด้านด้านค่านิยม (X_5) เท่ากับ .578

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง (Multiple linear regression)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรงมีลักษณะที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์หาผล หรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามหนึ่งตัว

โดยมีข้อสมมติฐานว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระเป็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear relationship) เพื่อที่จะทำให้สามารถนำผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามมารวมกันได้ (Additivity) กล่าวคือ ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีผลต่อตัวแปรตาม หรือไม่ และตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกันมีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบดูว่า ตัวแปรอิสระสัมพันธ์กัน หรือไม่ โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระจากกันและไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ Multi-Collinearity

เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง สร้างขึ้นเพื่อใช้กับตัวแปรที่มีระดับการวัดมาตราอันตรภาค (Interval scale) หรือมาตราอัตราส่วน (Ratio scale) ซึ่งหากเป็นตัวแปรที่มีระดับการวัดมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale) หรือมาตราเรียงอันดับ (Ordinal scale) จะต้องนำมาจัดการแปลงให้เป็นตัวแปรหุ่น (สัมพัทธ์ พันธุ์พุกภัย, 2541 : 97) ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตัวแปรที่จะใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง

ตัวแปรตาม (y)

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	รหัสข้อมูล
y	ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค

ตัวแปรอิสระ(x)

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	รหัสข้อมูล
X ₁	ด้านข้อมูล	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
X ₂	ด้านผลประโยชน์	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค

ตัวแปร	รายละเอียด	รหัส	รหัสข้อมูล
X ₃	ด้านโครงสร้าง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ ความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
X ₄	ด้านความสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ ความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค
X ₅	ด้านค่านิยม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับ ความขัดแย้ง 5 ระดับ	มาตราอันตรภาค

การวิเคราะห์ปัจจัยที่กล่าวว่ามีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง(Multiple linear regression analysis)แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter Method) ตัวแปรตาม คือ ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม กับตัวแปรอิสระจำนวน 5 ตัวคือ ด้านข้อมูล ด้านผลประโยชน์ ด้านโครงสร้าง ด้านความสัมพันธ์ และด้านค่านิยม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 13

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการนำไปเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว กับตัวแปรตาม
- R² หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of determination) เป็นที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
- S.E. หมายถึง ค่าความคาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
- B หมายถึง ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียนในรูปแบบของคะแนนดิบ

- Beta หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระซึ่งคำนวณจากค่าของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- t หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับพารามิเตอร์ของสมการถดถอยแต่ละค่าที่อยู่ในสมการ
- P-Value หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
- a หมายถึง ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม (y)

ตัวแปรอิสระ (X)	b	S.E.	Beta	t	P-value
ค่าคงที่ (a)	.273	.177		1.543	.124
ปัจจัยด้านข้อมูล (X ₁)	.152	.042	.178	3.574	.000*
ปัจจัยด้านผลประโยชน์ (X ₂)	.158	.032	.249	4.919	.000*
ปัจจัยด้านโครงสร้าง (X ₃)	.245	.039	.264	6.233	.000*
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (X ₄)	.083	.040	.107	2.090	.037*
ปัจจัยด้านค่านิยม (X ₅)	.163	.037	.232	4.359	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

R=0.692 R²=0.479

จากตารางที่ 14 พบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การวิเคราะห์แบบกำหนดตัวแปรเข้าไปในสมการทั้งหมด (Enter method) ดังนี้

1. ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้ง 5 ตัวแปร มีความสัมพันธ์พหุคูณกับ ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม (y) เท่ากับ 0.692 (R=0.692) แสดงว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรรวมกันมีความสัมพันธ์กับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ปานกลาง คือ ร้อยละ 69.20

2. ปัจจัยที่นำมาศึกษา ทั้ง 5 ตัวแปร มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง หรือการผันแปรกับความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม (y)

เท่ากับ 0.479 ($R^2 = 0.479$) แสดงว่าตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปรสามารถอธิบายความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ได้ร้อยละ 47.90

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 5 ตัวแปร สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ เรียงลำดับจากตัวแปรที่มีผลต่อการแปรผันแปรในตัวแปรตามในแบบคะแนนมาตรฐานมากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้

- 3.1 ปัจจัยด้าน โครงสร้าง (X_3 Beta = .265)
- 3.2 ปัจจัยด้านผลประโยชน์ (X_2 Beta = .249)
- 3.3 ปัจจัยด้านค่านิยม (X_5 Beta = .232)
- 3.4 ปัจจัยด้านข้อมูล (X_1 Beta = .178)
- 3.5 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (X_4 Beta = .107)

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านโครงสร้าง (X_3) คือ เมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม สูงขึ้น .265 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผลประโยชน์ (X_2) ปัจจัยด้านค่านิยม (X_5) ปัจจัยด้านข้อมูล (X_1) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ (X_4) ตามลำดับ เมื่อมีการเปลี่ยนไป 1 หน่วย จะทำให้ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม สูงขึ้น .249 .232 .178 และ .107 ตามลำดับ

ดังนั้น เมื่อทราบค่าคงที่ (Constant) เท่ากับ .273 ทราบค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนดิบ (b) และทราบน้ำหนักความสำคัญของตัวพยากรณ์ ซึ่งอยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จึงสามารถสร้างสมการถดถอย ได้ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ คือ } Y = a + b_1(x_1) + b_2(x_2) + b_3(x_3) + b_4(x_4) + b_5(x_5)$$

$$\text{แทนค่าในสูตร } Y = .273 + .152 X_1 + .158 X_2 + .245 X_3 + .083 X_4 + .163 X_5$$

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ } Z = B_1 Z_1 + B_2 Z_2 + B_3 Z_3 + B_4 Z_4 + B_5 Z_5$$

$$\text{แทนค่าในสูตร } Z = .178 Z_1 + .249 Z_2 + .264 Z_3 + .107 Z_4 + .232 Z_5$$

เมื่อ Y และ Z = ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหาความ
ขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 15 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่าง
ข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
การป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้ง	
1. ควรปรับตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความสมดุล กำหนดอำนาจหน้าที่แต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	5
2. ปรับปรุงวุฒิของคณะผู้บริหารให้เป็นปริญญาตรีขึ้นไป	2
3. จัดอบรมประชุมทำความเข้าใจในเรื่องวินัยแก่ข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล	4
4. สร้างกระบวนการตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เข้มข้น จากหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน/ปปท./ปปช.	2
5. สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร จิตสำนึกสาธารณะ การบริการประชาชน มีคุณธรรมจริยธรรม ปลุกฝังจิตสำนึกในการรักท้องถิ่น แก่เยาวชน เด็กรุ่นใหม่	8
6. สร้างความรักสามัคคี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน	2
7. พนักงานส่วนตำบลต้องไม่ทำงานภายใต้เงื่อนไข ผลประโยชน์ส่วนตัว และศึกษารูปแบบการทำงานในการเป็นข้าราชการที่ดีภายใต้เบื้องพระยุคลบาทของในหลวง และเข้าใจปรับการทำงานให้สอดคล้องกับฝ่ายการเมืองโดยประชาชนไม่เสียโอกาสได้รับผลประโยชน์โดยทั่วถึง	6
8. ควรมีบทลงโทษนักการเมืองให้ชัดเจนรัดกุมกว่านี้	3
9. ผู้บริหารควรสร้างทัศนคติในการทำงานร่วมกันให้ชัดเจนว่าเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคืออะไร และเข้าในรูปแบบการทำงานในระบบราชการให้มากยิ่งขึ้น	9
10. ควรมีการปรึกษาหารือกันก่อนที่จะปฏิบัติงานจริง ทำความเข้าใจในตัวบทกฎหมายให้เข้าใจทั้งสองฝ่าย	5

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
11. ควรสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงานวางแผนการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียว ให้ความสำคัญ และเปิดโอกาสกว้างในการแสดงความคิดเห็น	5
13. ควรเป็นกลางทางการเมือง	2
14. ควรมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากที่สุด	7
15. การให้ความรู้ในการบริหารจัดการความขัดแย้งในองค์กร ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การแก้ไขความขัดแย้ง	1
1. ทั้งสองฝ่ายต้องพูดคุยกัน ปรึกษาหารือกันให้มากยิ่งขึ้นหาจุดทำงานที่ลงตัว แต่ท้ายที่สุดต้องเพื่อประชาชน โดยให้ทั้งสองฝ่ายสามารถทำงานควบคู่กันไปได้อย่างสบายใจ ไม่ใช่อำนาจ และระเบียบกฎหมาย มาทำให้พี่น้องประชาชน เสียโอกาสจากความขัดแย้งของทั้งสองฝ่าย	9
2. ควรมีการจัดประชุม/สัมมนาทำความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นบ่อยๆ ทำความเข้าใจโดยเร็วเมื่อเกิดปัญหา รับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ประชุมกันบ่อยๆ	17
3. สร้างความเป็นเมืองอาชีพในระบบการเมืองท้องถิ่น	3
4. หน่วยงานที่กำกับดูแล คือ อำเภอ จังหวัดควร เป็นผู้ประสานงานทำความเข้าใจในเรื่องปัญหาความขัดแย้ง	1
5. ควรปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ และแก้ปัญหาร่วมกัน	14
6. แก้ไขข้อกฎหมายในการลดอำนาจของนักการเมืองมากกว่านี้แก้ไขกฎหมายให้มีความชัดเจน	6
7. ถอยคนละก้าว	5
8. ให้เกียรติในการปฏิบัติงาน ไม่ก้าวก่ายหน้าที่กัน	6
9. ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	6
10. จัดการความขัดแย้ง โดยเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความสัมพันธ์ทางสังคม ทศนคติ จิตสำนึกภายใน	10

จากตารางที่ 15 พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและ
แก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองกับพนักงานส่วนตำบลในจังหวัด
มหาสารคาม ดังนี้

1. การป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

ผู้บริหารควรสร้างทัศนคติในการทำงานร่วมกันให้ชัดเจนว่าเป้าหมายของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคืออะไร และเข้าในรูปแบบการทำงานในระบบราชการให้มาก
ยิ่งขึ้น สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร จิตสำนึกสาธารณะ การบริการประชาชน มีคุณธรรม
จริยธรรม ปฏิบัติงาน รักท้องถิ่น แก่เยาวชน เด็กรุ่นใหม่ ควรมุ่งมั่นในการ
ปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากที่สุด พนักงานส่วนตำบลต้องไม่ทำงาน
ภายใต้เงื่อนไข ผลประโยชน์ส่วนตัว และศึกษารูปแบบการทำงานในการเป็นข้าราชการที่ดี
ภายใต้เบื้องพระยุคลบาทของในหลวง และเข้าใจปรับการทำงานให้สอดคล้องกับฝ่าย
การเมืองโดยประชาชนไม่เสียโอกาสได้รับผลประโยชน์โดยทั่วถึง ควรสร้างกระบวนการมี
ส่วนรวมในการวางแผนการปฏิบัติงานวางแผนการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียว ให้
ความสำคัญ และเปิดโอกาสกว้างในการแสดงความคิดเห็น ควรปรับตัวบทกฎหมายที่
เกี่ยวข้องให้มีความสมดุล กำหนดอำนาจหน้าที่แต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ให้สอดคล้องกับความ
ต้องการของประชาชน ควรมีการปรึกษาหารือกันก่อนที่จะปฏิบัติงานจริง ทำความเข้าใจใน
ตัวบทกฎหมายให้เข้าใจทั้งสองฝ่าย จัดอบรมประชุมทำความเข้าใจในเรื่องวินัยแก่
ข้าราชการการเมือง และพนักงานส่วนตำบล ควรมีบทลงโทษนักการเมืองให้ชัดเจนรัดกุม
กว่านี้ ควรมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากที่สุด สร้าง
กระบวนการตรวจสอบการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้เข้มข้น จาก หน่วยงาน
ตรวจสอบ เช่น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน/ปปท./ปปช. ปรับคุณวุฒิของคณะผู้บริหารให้
เป็นปรีชาญาณยิ่งขึ้นไป สร้างความรักสามัคคี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เป็นกลางทางการเมือง
และการให้ความรู้ในการบริหารจัดการความขัดแย้งในองค์กร ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรม

2. การแก้ไขความขัดแย้ง

ควรมีการจัดประชุม/สัมมนาทำความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ปรึกษาหารือ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นบ่อย ๆ ทำความเข้าใจโดยเร็วเมื่อเกิดปัญหา รับฟังความคิดเห็นซึ่ง
กันและกัน ประชุมกันบ่อย ๆ ควรปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ และแก้ปัญหา
ร่วมกัน ควรจัดการความขัดแย้ง โดยโค่นเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความสัมพันธ์

ทางสังคม ทศนคติ จิตสำนึกภายใน ทั้งสองฝ่ายต้องพูดคุยกัน ปรึกษาหารือกันให้มากยิ่งขึ้น หาจุดทำงานที่ลงตัว แต่ท้ายที่สุดต้องเพื่อประชาชน โดยให้ทั้งสองฝ่ายสามารถทำงานควบคู่กันไปได้อย่างสบายใจ ไม่ใช่อำนาจ และระเบียบกฎหมาย มาทำให้พี่น้องประชาชน เสียโอกาสจากความขัดแย้งของทั้งสองฝ่าย ให้เกียรติในการปฏิบัติงาน ไม่ก้าวก่ายหน้าทีกัน แก้ไขข้อกฎหมายในการลดอำนาจของนักการเมืองมากกว่านี้แก้ไขกฎหมายให้มีความชัดเจน เช่น ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ถอยคนละก้าว สร้างความเป็นเมืองอาชีพในระบบการเมืองท้องถิ่น หน่วยงานที่กำกับดูแล คือ อำเภอ จังหวัดควรร เป็นผู้ประสานงานทำความเข้าใจในเรื่องปัญหาความขัดแย้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY